

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Taula rodona 'Pel vot als 16 anys!' organitzada pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya

Palau del Parlament, 31 d'octubre de 2013

La presidenta

Bona tarda a tothom.

Voldria saludar el diputat i les diputades que són avui aquí. Sé que hi ha altres diputats i diputades que tenen interès a venir però que estan acabant una comissió i s'hi incorporaran d'aquí a cinc o deu minuts. Voldria saludar també el senyor Sergi Contreras, president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya; el doctor Joan Botella, catedràtic de ciència política de la Universitat Autònoma de Barcelona i degà de la facultat de ciències polítiques i sociologia de la mateixa universitat; el senyor Peter Matjašič, president del Fòrum Europeu de Joventut; el director general de joventut del departament de benestar social i família; els membres del secretariat del Consell Nacional de la Joventut, i tots vostès, benvinguts al Parlament, seu del legislatiu.

Com acostumo a dir sempre que celebrem un acte, són a casa seva. Són en un edifici que, darrere les parets, té una història molt llarga, una història que és part de la de Catalunya. L'any que ve farà tres-cents anys de la derrota del 1714. És arran d'aquesta derrota que el monarca Felip V decideix construir una ciutadella. Quan vostès han entrat al parc, ho han fet per una de les quatre portes de l'antic recinte de la ciutadella. Abans tot el parc estava emmurallat, i l'edifici principal, l'edifici militar per excel·lència, era aquest palau, que feia d'arsenal. Al cap dels anys, de cent cinquanta anys, van caure les muralles, i va quedar aquest edifici i dos més, que són els que tenim al davant quan sortim del palau: un és la capella castrense i l'altre, un edifici que avui és institut de batxillerat.

El 1880 es va voler rehabilitar com a palau reial, per això té aquest format i aquesta construcció de palau, però no es va fer servir mai com a tal. L'ajuntament

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

de Barcelona el va utilitzar com a museu municipal d'art fins el 1932, quan el president Macià, durant la Generalitat republicana, va convenir amb el consistori de convertir-lo en Parlament, en seu del legislatiu. Així va ser durant set anys, del 32 al 39. El van tancar durant la dictadura franquista, durant la qual vam perdre les nostres institucions, i el vam recuperar l'any 1980 amb les primeres eleccions democràtiques.

També acostumo a dir, quan acabo aquestes breus paraules, que, ironies de la història, el que va ser un lloc pensat per a les armes i per lluitar contra els catalans, s'ha convertit en el lloc de la paraula. I, per tant, crec que és bo i és positiu que avui el Consell Nacional de la Joventut, juntament amb el president del Fòrum Europeu de Joventut, hagin pensat en el Parlament per celebrar aquest acte, aquesta taula rodona, una taula rodona que du per títol 'Pel vot als setze anys!'.

Recordava ara a l'audiència que hem tingut els que som a la mesa presidencial que fa tres anys el meu predecessor, el president Benach, ja va presidir o va inaugurar un acte així, just dos mesos abans de les eleccions al Parlament, perquè des del Consell Nacional de la Joventut ja començàveu a treballar en aquest objectiu i amb la intenció de sensibilitzar... Espero que la taula rodona d'avui sigui positiva, sigui reeixida, us pugui donar idees, idees que de segur, des del Parlament, per mitjà dels diputats i les diputades que avui seran aquí, tindrem en compte.

I sense més preàmbul vull donar la paraula, en primer lloc, a Sergi Contreras, president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

[...]

Per acabar, doncs, unes paraules i ja els deixo treballar. Sí que voldria insistir... Voldria respondre al Sergi quan ha dit: "Ja sé que ara som un col·lectiu més petit i que potser no es valora tant la necessitat d'ampliar el vot jove." Jo crec que no, i a més t'ho dic amb sinceritat. Penso que el futur és dels joves, i per tant, mal fet faria un parlament que no pensés en les polítiques dels joves i no hi treballés, perquè, en definitiva, quan siguem molt més grans necessitarem que vosaltres com a joves penseu també en la gent gran. Per tant, crec que és positiu, crec que és necessari, i que aquest debat és molt important.

Segur que ho sabeu, però crec que val la pena incidir-hi, que el punt de partida que tenim ara a Catalunya ve a ser el debat que vam tenir, específic, sobre la joventut i

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

les polítiques de joventut, i que va donar lloc el 25 de juliol del 2013 a una resolució sobre la situació de la joventut en què el Parlament manifesta la necessitat d'avançar cap al reconeixement del dret de vot als setze anys. Aquest va ser, no sé si era el punt número u, però sí que tractava aquest tema, a part de tractar tots els aspectes que en l'àmbit de la joventut, com en el de qualsevol persona, són necessaris. I també tenir en compte que, encara que a la Unió Europea aquesta situació no s'hagi plantejat tant, és cert que el 2011, a través de l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa, es va començar a tractar la rebaixa de l'edat de vot als setze anys, i argumentàvem, d'una banda, la necessitat d'una participació, reclamant la participació més gran possible de persones en el procés polític, i la necessitat d'aportar sang jove, en aquest sentit de dir aquí no hi podem ser només els més grans, sinó que precisament aquesta franja de joventut és necessària.

No sé si el doctor Botella en parlarà, però sí que vull llançar un missatge de dir, si altres ordenaments jurídics, el civil, el penal, el laboral ja estableixen que el jove, a partir dels setze anys, pot treballar, pot contraure matrimoni, pot firmar determinats contractes o pot demanar l'emancipació, doncs per què no pot votar? I aquesta és una de les coses que la constitució espanyola, que no es pot tocar, no necessites tocar, perquè només parla de la majoria d'edat, però no de la majoria d'edat per votar, com sí que passa, per exemple, a Eslovènia. Per tant, en aquest cas és voluntat dels diferents parlaments, és voluntat política, i hi ha moltes més possibilitats i més ràpides si això és possible.

I també suposo que comentareu una enquesta, que va dirigida al govern i a la direcció general, que suposo que hauríem d'arribar a tenir les dades, perquè és una enquesta en què..., feta dels quinze anys fins als vint-i-nou, de diferents àmbits, en què podem veure què pensen els nois i les noies de quinze, setze i disset anys davant la possibilitat de votar, i després també quines són les seves preocupacions, que segur que no difereixen respecte de les dels de vint o vint-i-cinc anys.

Crec, i acabo, que aquest debat és necessari, que des del Parlament és un debat que ja s'està tenint, que no simplement es va tenir al debat sobre polítiques de joventut, sinó que en aquest moment a la comissió d'affers institucionals hi ha una ponència oberta sobre el projecte de llei de consultes populars, en què ja es planteja dotar els menors de divuit anys de la possibilitat de votar entre els setze i els divuit, i jo crec que en aquest punt hi ha un cert consens i que és molt possible que aquesta llei sigui ja vigent a partir del mes de gener, i per tant aquí ja podríem

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

tenir un avenç important respecte al que avui us preocupa i que teniu i desitgeu debatre.

I res més, deixar que trebal·leu, veig que no vénen més diputats, els aniré a buscar ara, però, si no, vosaltres trebal·leu i gràcies per ser avui aquí. També és cert que tenim un cap de setmana molt llarg i que venir aquí i demostrar que teniu interès, doncs, també és molt positiu.

Res més, moltes gràcies.